

Lars Kepler:

Samen

ENGE DINGEN SCHRIJVEN

Sommige stellen doen alles samen. Het Zweedse echtpaar Alexander en Alexandra Ahndoril schrijft samen onder de naam Lars Kepler. In de *Maand van het spannende boek* een gesprek in vier hoofdstukken over hun twee-eenheid.

“Dus iemand levend begraven is niet sadistisch?”

“Op zich wel natuurlijk, maar in dit geval is duidelijk dat het motief van de seriemoordenaar wraak is. Dat is toch iets anders dan puur willekeurig sadisme.” Een merkwaardige conversatie misschien, om tien uur ’s morgens in zonnig Amsterdam. Maar niet als je met Alexander en Alexandra Ahndoril zit te praten, het Zweedse echtpaar dat onder het pseudoniem Lars Kepler buitengewoon succesvolle thrillers schrijft. Deze twee uiterst vriendelijke, knappe en modieuze veertigers wonen met hun drie dochters van twaalf, elf en zeven in Stockholm en zijn volkomen aan elkaar verknocht. Als Lars Kepler schrijven

ze doodenge, razend spannende boeken, waarin inspecteur Joon Linna onder meer vat probeert te krijgen op de onverstoerbare en daardoor nog griezeligere Jurek Walter. Voor deze seriemoordenaar heeft Linna alles wat hij liefheeft, moeten achterlaten. Typierend voor hun stijl zijn de korte, filmisch geschreven hoofdstukjes, waardoor je al lezend het gevoel krijgt door het verhaal heen te zappen. De zegetocht van Lars Kepler begon in 2009 met *Hypnose*, dat een internationale bestseller werd. Onlangs verscheen *Slaap*, de vierde thriller in de reeks die in 39 landen verschijnt. Hun successtory samengevat in vier - uiteraard - korte hoofdstukken.

HOOFDSTUK 1: over samen schrijven

Alexander: “We doen in ons leven alles samen, dus was het idee om ook samen boeken te schrijven niet zo gek. Schrijven deden we al los van elkaar onder onze eigen naam, dus hoe moeilijk kon het zijn? Onze eerste poging - een roman - strandde op meningsverschillen. Het theaterstuk dat we daarna probeerden, ging ook aan oeverloos gekibbel ten onder en onze derde poging, een kinderboek, werd helemaal een ramp.”

Alexandra: “We konden het maar niet eens worden over de stijl. Onze ego’s zaten in de weg, we probeerden allebei vast te houden aan onze eigen mening.”

Alexander: “Het was kennelijk onmogelijk om als Alexander en Alexandra in stijl samen te smelten. Toen we daarover nadachten, ontstond het idee om een nieuwe auteur te verzinnen.”

Alexandra: “Zo werd Lars Kepler geboren. Dat pseudoniem gaf ons de mogelijkheid om samen een nieuwe identiteit en stijl op te bouwen. Omdat we dol zijn op spannende films stelde ik voor om een thriller te schrijven. Daar was Alexander zó enthousiast over, dat hij er meteen acht delen van wilde maken. Onze schrijfstijl is bewust filmisch, het moet beeldend, snel en opwindend zijn. Maar niet oppervlakkig! Wij steken niet alleen veel tijd in de psychologische processen, maar proberen in elk boek ook iets belangrijks te zeggen over het leven, over de maatschappij.”

Alexander: “Lars Kepler loste onze problemen helemaal op. Er was geen botsing van stijlen meer. De kunst is om de controle te verliezen over je eigen werk, we zitten zo veel bij te schaven en te verbeteren dat we uiteindelijk echt niet meer weten wie wat geschreven heeft. Een stukje tekst kan op een dag wel twintig keer veranderen.”

Alexandra: “We houden van elkaar, er is geen competitie tussen ons. We kunnen eerlijk zijn zonder bang te zijn de ander te kwetsen.”

Alexandra:
‘WIJ WAREN NIET VOORBEREID
OP DE JACHT DIE WERD
GEOPEND OM LARS KEPLERS
IDENTITEIT TE ACHTERHALEN’

HOOFDSTUK 2: over samen vluchten

Alexander: “Toen onze eerste thriller *Hypnose* af was, stuurden we het manuscript naar onze uitgever. Met een briefje erbij: ‘Dit is deel één, ik zal er in totaal acht schrijven die ook afzonderlijk te lezen zijn. Vriendelijke groet, Lars Kepler.’ Om onze anonimiteit te waarborgen maakten we een hotmailadres aan en namen een postbusnummer.”

Alexandra: “Binnen een paar dagen reageerde de uitgever: ‘Nou en of ik dit wil hebben!’ Op de grote London Book Fair was *Hypnose* het gesprek van de dag onder de literair agenten; ze wilden het allemaal aankopen. Toen werden de media wakker: wie is die Lars Kepler eigenlijk? En werd de jacht geopend om ‘zijn’ identiteit te achterhalen. Alexander en ik waren hier niet op voorbereid. Een grote Zweedse krant stelde zelfs een kliklijn open om tips te ontvangen. Die hebben wij zelf een keer gebeld met de ‘tip’ dat achter Lars Kepler een beroemde Zweedse dichter schuilging. Gelachen dat we hebben! Later werd het minder leuk toen de Zweedse pers op ons begon te jagen.”

Alexander: “De druk nam zó toe, dat we naar ons zomerhuis aan de kust zijn gegaan om ons daar te verschuilen.”

Alexandra: “We stonden net op het punt om naar bed te gaan, toen we buiten het schijnsel van een zaklantaarn zagen. We schrokken ons dood. Misschien is het wel een buurman die zijn hond zoekt, zeiden we nog bibberend tegen elkaar. Tot er keihard op de deur werd gebonsd.”

Alexander (op plagerige toon): “Alexandra duwde mij naar voren: ‘Doe jij maar open.’”

Alexandra: “Ja, ik was al in mijn nachtjapon! Ik verschool me gewoon heel dapper achter een kast.”

Alexander: “Voor de deur stonden twee journalisten, een met een zaklantaarn, de ander met een camera. Ze hielden *Hypnose* onder onze neus en zeiden: ‘Geef toe dat jullie Lars Kepler zijn!’ Ik zei: ‘Wij zeggen nu niets, onze kinderen liggen te slapen. Morgen vertellen we meer.’ De volgende dag gingen we terug naar Stockholm, waar we een persconferentie gaven. Het was groot nieuws in Zweden.”

Alexandra: “Onze ouders en kinderen kwamen er toen ook pas achter. En onze uitgever natuurlijk. Die was blij! Logisch, een anonieme auteur kan, op wat mailinterviews na, geen publiciteit doen. De kinderen vonden het super leuk: onze mama en papa hebben samen een boek geschreven! Ja, achteraf hebben we wel gelachen, maar op het moment zelf... Mijn hemel, het is toch geen misdaad om een pseudoniem te gebruiken?”

Alexander:
‘SINDS WIJ KINDEREN HEBBEN,
LIJKT DE WERELD NOG
ANGSTAANJAGENDER.
LOGISCH, ALS OUDER BEN JE
ALTIJD BEZORGD’

HOOFDSTUK 3: over samen griezelen

Alexander: “Als je ’s morgens de krant openslaat, komt de horror je vanzelf tegemoet, er gebeuren zo veel vreselijke dingen in de wereld. Misschien is het schrijven en lezen van thrillers een poging om controle over onze alledaagse angsten te krijgen. Sinds Alexandra en ik kinderen hebben, lijkt de wereld nog angstaanjagender te zijn geworden. Logisch, als ouder ben je altijd bezorgd.”

Alexandra: “Mensen zijn van oudsher geïnteresseerd in enge verhalen. Sprookjes, sagen, legenden en spookverhalen hebben altijd wrede elementen gehad. En we zijn net zo dol op het oplossen van raadsels, van mysteries, dat hoort ook bij de menselijke natuur.”

Alexander: “Wij proberen met onze boeken niet alleen verstrooiing te bieden, maar ook misstanden aan de kaak te stellen. De traumatische achtergrond van ‘onze’ serie-moordenaar Jurek Walter (hij doet zijn intrede in het tweede deel, *Contract*, red.) bijvoorbeeld, is veroorzaakt door - werkelijk gemaakte - grove fouten van de Zweedse regering in de jaren zestig ten aanzien van Oost-Europese vluchtelingen. Wij maken in *Slaap* duidelijk dat je je als ambtenaar niet klakkeloos achter de regels van de overheid kunt verschuilen, maar dat er ook nog zo iets bestaat als persoonlijke inschatting en verantwoordelijkheid.”

Alexandra: “Voor ons, Zweden, is zo’n kritische blik op de maatschappij volstrekt normaal. We zijn trots op ons land hoor, op onze democratie, op de gelijkwaardigheid tussen man en vrouw. Maar dat neemt niet weg dat we oog hebben voor de donkere kant van onze welvaartsmaatschappij, die trouwens ook steeds meer wordt afgebroken.”

HOOFDSTUK 4: over samen succesvol zijn

Alexandra: “Uiteraard is ons leven veranderd; we zijn nu in Amsterdam en daarna staan Engeland en Amerika op het programma. Het reizen om onze boeken te promoten heeft twee kanten: het is geweldig om mee te maken, maar soms is het moeilijk om de kinderen weer bij opa en oma te moeten achterlaten.”

Alexander: “We bellen voortdurend met ze. Ze zijn nu bij mijn ouders, die al wat ouder zijn. Dus maak ik me zorgen: o jee, als dat maar goed gaat... Onzin natuurlijk, maar ja, dat getob hoort bij het ouderschap.” Lacht: “Tobben doen we ook samen.”

Alexandra: “Veel mensen vragen of dat altijd samen willen zijn niet verstikkend werkt. Maar wij vinden het juist belangrijk om alles in ons leven met elkaar te delen. Dat geldt ook voor de huishoudelijke taken, de opvoeding van onze dochters en - uiteraard - ons werk. We zitten letterlijk naast elkaar aan tafel te schrijven. Het enige irritante is dat Alexander er vaak zo in opgaat dat hij de teksten zit te fluisteren, dan hoor je constant pssspssss naast je.”

Alexander (grijnst): “Pssspssssspssss...”

Alexandra: “Niet dat we alleen maar schrijven, hoor. We zijn ook dol op koken en films kijken. En als het even kan, gaan we naar ons zomerhuis dat we met z’n tweeën eigenhandig hebben opgeknapt. De enige keer dat we niet samen waren, was toen ik mijn rijexamen moest doen. Gek hoor, een paar uur zonder hem, dat voelde echt vreemd. Ik dacht de hele tijd: waar is Alexander?”

WIJ MOGEN VAN UITGEVERIJ
CARGO 25 EXEMPLAREN VAN
SLAAP VERLOTEN.

Kans maken? Reageer dan vóór vrijdag
13 juli 2013 via www.margriet.nl/mailenwin
of stuur een briefkaart naar Margriet, o.v.v.
‘Lars Kepler’, Postbus 40010, 2130 KN
Hoofddorp.